

SUR_8. Čo znamená 'vzdanie sa' z hľadiska posledných metrov finišu pred osvietením?

Předcházející část: SUR_7. Vysvetli 'vzdania sa'

Pre českú a slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Julom 05mar2022. Nasledujúce preložil a vyčákal Julo z angl. orig.: Dr. Dávid R. Hawkins, „Devotion: The Way to God Through the Heart“, Sep 2002, Disk 2, 33:55

Čo znamená 'vzdanie sa' z hľadiska posledných metrov finišu pred osvietením?

„V čom to vlastne spočíva je ⇒ byť v uprenom (neustálom) strehu, ⇒ vytrvalo v ňom zostávať (...) Raz nastane čas, keď to znamená vykonávať akýkoľvek postup, ktorý robíte, bez výnimky, a sústavne, (...) čas začať to brať naozaj veľmi vážne. V tom bode – povedzme, že používate postup, ktorý som ja najviac používal – je to vzdávanie a upúšťanie od všetkého v okamihu vzchádzania. Takže to, čo vzchádza vo vedomí, je ako vlna, trvajúca ako keby 1/100nu sekundy; prichádza, vrcholí, potom opadáva. A tá upúšťanovitosť (to uvoľňovanie) je na jej vrchole. Takže človek ako keby sa sústavne vznášal ponad vlny. Inými slovami – {pritom, ako} všetky tieto myšlienky začínajú vzchádzať, vy vytyšujete ich zámer, ktorý ste už {ale} pritom uvoľnili. Všetko vzdávajte Bohu. A stane sa to nepretržitým, neustálym, nonstop.

Spomínam si, že som sa raz snažil upustiť od nejakej pripútanosti {k čomusi}, a 11 dní som sedel, a nerobil nič iné okrem upúšťania, uvoľňovania {tej pripútanosti}. Každá myšlienka, každý pocit, každá spomienka – všetko, ako to vzchádzalo, som vzdával. Viete, lebo energia za niektorými myšlienkami sa nazbierala počas mnohých {epizód} životov (...)

Takže seriózna duchovná práca spočíva – podľa postupu, ktorý ja zdieľam, je:

⇒ sústavná ochota upúšťať od vecí, {a to už} pri {ich} vzchádzaní.

⇒ Upúšťanie, ochota vzdať sa chcenia ovládať všetko, {a to už} pri vzchádzaní.

⇒ Ochota vzdať sa: ⇒ chcenia to meniť,

⇒ chcenia, aby to bolo po mojom,,

⇒ odmietnutia to vzdať Bohu
(...)

A vzdáním samého seba tomu, čo sa derie na povrch {, ako sú myšlienky, pocity, vyobrazenia, spomienky, ...}, je postup, ako to napokon raz zmizneme. Zmiznete to tým, že si zvolíte byť {, ísť,} s tým, a upustíte od chcenia to zmeniť, v priebehu toho, ako to vzchádza. {Balón letiaci rýchlosťou vetra nepociťuje vietor, a je, dalo by sa povedať, v 'duševnom pokoji'. Priviazaný balón kladie vetru odpor, a je v nepohode}.

Postupovať takýmto spôsobom znamená robiť ho {ale} nepretržite, stoj čo stoj {, [bez ohľadu na to, čo sa deje okolo vás](#)}, non-stop. Zvyčajne to človek môže robiť {iba} v nejakom časovom intervale, ale samozrejme, že keď už ste v tom skúsenejší, môžete sa navrátiť do tohto najvyššieho stavu, lebo viete, že vám to zoberie asi hodinu vypúšťania medzitým nakopených vecí, a potom tento stav preberie {váš chod}. Ale potom ste, z pohľadu sveta, paralyzovaní v každodennom fungovaní.“

Predchádzajúce preložil Julo z angl. originálu: DRH, „Devotion: The Way to God Through the Heart“, Sep 2002, Disk 2, 33:55

Pre českú a slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Julom 05mar2022.
Následujúce preložil a vyčackal Julo z angl. orig.: Dr. Dávid R. Hawkins, Kórejská
Lekcia, Dec 2008

[„Všetko vzdávate Bohu, nepretržite, vrátane pocitov a udalostí a myšlienok – všetko, {už} pri vzchádzaní, vzdávate nepretržite Bohu“](#)

Následující část: SUR_9. Jednobodové zameranie mysle